

БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА – 6 КЛ.

Прочетете текста от епизод от „Радини вълнения“ от романа „Под игото“ на Иван Вазов и направете сбит преразказ.

Едно глухо шушукане из тълпата. Всички устремиха поглед на Кириака. Предметът, по който изпитваха, беше българска история, кратката. Стефчов остави книгата на масата, потърка се между веждата и ухото, като да разбуди ума си, и зададе високо един въпрос. Девойчето мълчеше. Тоя студен, неприветлив поглед проникваше като мраз в детската му душа. То се смути и нито помнеше какъв бе въпросът. То погледна жално Рада, като че просеше помощ. Стефчов му повтори въпроса. Пак мълчеше.

- Да си иде – каза той сухо на учителката – извикайте друга.

Излезе друго момиче. Зададе му се въпрос. То чу, но го не разбра и остана безмълвно. Безмълвна беше и цялата публика, която взе да изпитва мъчително чувство. Девойчето стоеше като заковано, но очичките му се наляха със сълзи страдалчески, които не смееха да се проронят. То се насили пак да отговори нещо, заекна се мъчително и замлъкна. Стефчов погледна ледено Рада и избъбра:

- Доста небрежно е преподавано. Повикайте друга ученичка.

Рада с глух глас произнесе друго име. Третата ученичка отговори съвсем друго, тя не разбра питането. Като видя в погледа на Стефчов неодобрение, тя се възчуди, пак се озърна безнадеждно наоколо си. Стефчов ѝ зададе друг въпрос. Тоя път момичето нищо не отговори. Смущението затъпи погледа му, без кръв останалите му устни затрепераха и то изведнъж заплака с глас и се скри при майка си. Всички чувстваха мъка и товар на душата.

